

แนวเทคนิคเลี้ยงปลาในกระชัง ให้ประสบความสำเร็จ

การเลี้ยงปลาในกระชัง เป็นอีกรูปแบบของการเลี้ยงปลา นอกเหนือจากการเลี้ยงในบ่อดิน บ่อซีเมนต์ ซึ่งการเลี้ยงปลาด้วยรูปแบบนี้ส่วนใหญ่เกษตรกรจะนิยมเลี้ยงในแหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำมูล แม่น้ำชี หรือทะเล เป็นต้น ทั้งนี้ มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของปลาที่เลี้ยงในกระชัง เช่น คุณภาพน้ำ อุณหภูมิ ความหนาแน่นของปลาที่เลี้ยงในกระชัง โรคสัตว์น้ำ หรือแม้กระทั่งการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน

ดังนั้น ก่อนที่เกษตรกรจะเริ่มเลี้ยงปลากระชัง ต้องคำนึงถึงอัตราการปล่อยปลา ควรอยู่ในปริมาณที่เหมาะสม ไม่หนาแน่นจนเกินไป เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุม และการบริหารจัดการ เช่น กรณีปลาเป็นโรค หากปล่อยในอัตราที่หนาแน่น โอกาสที่จะเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อโรคก็จะง่าย เสี่ยงต่อการสูญเสีย การเลี้ยงปลากระชังในแม่น้ำ เกษตรกรส่วนใหญ่ ไม่สามารถควบคุมคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมบริเวณกระชังได้ ซึ่งปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมนี้แหละที่จะทำให้การเจริญเติบโตของปลาช้าลง

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการเลี้ยงปลา ด้วยการติดตั้งเครื่องให้อากาศเพื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจนในกระชัง เพิ่มการไหลเวียนของน้ำในกระชัง จึงเป็นสิ่งจำเป็น วิธีนี้จะช่วยลดของเสียที่ตกค้างในกระชัง ส่งผลต่อสุขภาพปลา เช่น ทำให้ปลาไม่เครียด กินอาหารดีขึ้น และช่วยปรับอุณหภูมิของผิวน้ำและใต้น้ำให้มีความใกล้เคียงกัน ซึ่งวิธีการนี้ก็สามารถสร้างภูมิคุ้มกันในตัวปลาให้แข็งแรง เมื่อปลาแข็งแรง ปรสดี และโรคติดเชื้อแบคทีเรียที่มักพบในช่วงหน้าร้อนก็ลดลงอีกด้วย

นอกจากนี้ การพักกระชังก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เกษตรกรเลือกทำ เพื่อช่วยลดการปนเปื้อน การสะสมของเสีย สะสมเศษอาหาร และฟองน้ำที่ติดในกระชัง เกษตรกรจะยกกระชังขึ้นล้างทำความสะอาด ตาก ผึ่งลมให้แห้ง เพื่อลดของเสียที่จะมีผลต่อสุขภาพปลา และยังทำให้บริเวณใต้กระชังเกิดการหมุนเวียนแลกเปลี่ยน ทำให้คุณภาพน้ำใต้กระชังดีขึ้น